

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Ecclesiastes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

¶ Pater vester celestis perfectus est. Quam perfectionis normam quicumque sibi proposuerit, immortalem gloriam consequetur. Nam tametsi magno intervallo ab hoc perfectionis apice substituerit,

— *magnis tamen excidet ausis.*

Et quid mirum est, ait Seneca, si non ascendunt in altum ardua aggressi? Viros suspice, etiamsi decidunt, magna conantes. Generosa res est, respicientem non ad suas, sed ad naturæ (dicam potius diuinæ gratiæ) vires alta conari, & mentē maiora concipere, quā quæ etiam ingenti animo adornatis effici possint. Nam bonis in rebus, ait quidam, conatus semper in laude, effectus Apuleius. quandoque in casu est. Hæc itaque summa est: Tametsi perfectionis apicem nobis proposuerit Ecclesiastes, operæpretium tamen se fecisse existimabit, si istiusmodi sapientem formauerit, qui conatus fuerit in secundis tertiisque consistere. Hunc verò talem porro instituens monet, ne maledicæ linguæ conuiuiis à statu mentis, animique moderatione digna sapiente deturbetur.

Sen. lib. 1.
de Beatâ
vitâ, c. 20.

SECTIO DECIMASEPTIMA.

ECCLESIASTES.

VERS. 22. Sed & cunctis sermonibus, qui dicuntur, ne accommodes cor tuum: ne forte audias seruum tuum^a maledicentem tibi.

23. scit enim conscientia tua, quia & tu crebrò maledixisti aliis.

^a Verbum
Hebræum
etiam sonat
contemne-
re, & vilius
de aliquo
loqui.

Rrr

METRI-